

सीद ॥ १० ॥ २५ [- वासन्तिकाऽऋतू -] ॥ ११ ॥ २६ [अपाल्हासि -]
॥ १२ ॥ २७ ॥ ॥

III. ॥ २७-३४ ॥ १-८ ॥ ३५ [- सम्रात्सि स्वरात्सि -] ॥ १ ॥ ३६ ॥ १० ॥
३७ ॥ ११ ॥ ३८ ॥ ॥

IV. ॥ ३८-४२ ॥ १-५ ॥ ४३ [- °गिमीत्सि -] ॥ ६ ॥ ४४ ॥ ७ ॥ ४५ [- हे-
त्सः -] ॥ ८ ॥ ४६ ॥ १ ॥ ४७ ॥ ॥

V. ॥ ४७ [- सहस्राक्ष मे° -] - ५२ ॥ १-६ ॥ ५३ ॥ ॥

VI. ॥ ५३ ॥ १ ॥ ५४ ॥ ॥

VII. ॥ ५४ a-d ॥ १ ॥ ५४ e-k ॥ २ ॥ ५५ a-d ॥ ३ ॥ ५५ e-k ॥ ४ ॥
५६ a-d ॥ ५ ॥ ५६ e-k ॥ ६ ॥ ५७ a-d ॥ ७ ॥ ५७ e [- ऐलम्]. f
[ऐलान्म°] -k ॥ ८ ॥ ५८ a-d ॥ १ ॥ ५८ e-n ॥ १० ॥ ६४ ॥ सता-
नुवाकेषु चतुःषष्टिः ॥ ॥

इति काण्वशाखायां संहितापाठे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥

I. a. ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासि ध्रुवं योनिमासीद साधुया । उख्यस्य केतुं प्र-
थमं जुषाणा । b. अश्विनाध्र्यू सादयतामिह त्वा ॥ १ ॥

त्रयोदशेऽध्याये (1.) प्रथमा चितिरुक्ता सा भूलोकत्रया अयं वै लोकः प्रथमा
चितिरिति [ट. २. १. १.] श्रुतेः । चतुर्दशेऽध्याये द्वितीयादिचितित्रयं वक्ष्यते भूमे-
र्द्धमन्तरिक्षादर्वाग्भागो द्वितीया चितिः एतां द्वितीयां चितिमपश्यन् यदूर्ध्वं पृथिव्या
अर्वाचीनमन्तरिक्षात्तिषमिष लोकः इति [ट. २. १. २.] श्रुतेः । देवैरश्विनौ प्रार्थितौ
यद्युवां भिषजौ ततो द्वितीयां चितिमुपधत्तमिति ताभ्यामुक्तं चित्युपधाने किमाव-
योः फलमिति देवैरुक्तं युवां चित्युपधाने देवानामध्र्यू भविष्यथ इति ततस्ताभ्यां
द्वितीया चितिरुपहितेति श्रुत्या तेऽश्विनावब्रुवन्नित्यादिकयोक्तम् [ट. २. १. ३.] ।
तत्रादौ पञ्चाश्विन्य इष्टकाः ॥ द्वितीयचितिमन्त्रा देवदेवत्याः ॥ का° [१७. ट. १५.]